

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر روش های خشک کردن و ارتفاع از سطح دریا بر کمیت و کیفیت برخی مواد موثره اسانس آویشن کوهی (Thymus kotschyanus)

محل انتشار:

اولین همایش ملی گیاهان و داروهای گیاهی، طب سنتی و سلامت جامعه (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

الهام حق شناس - دانش آموخته رشته گیاهان دارویی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آمل، آمل، ایران.

مهران محمودی - عضو هیئت علمی گروه کشاورزی و مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آمل، آمل، ایران.

یوسف نیک نژاد - عضو هیئت علمی گروه کشاورزی و مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آمل، آمل، ایران.

خلاصه مقاله:

بیش از ۲۳۰۰ گونه از گیاهان کشور دارای خواص دارویی، عطری، ادویه ها و آرایشی بهداشتی هستند که از این میزان، ۱۷۲۸ گونه به عنوان گیاهان بومی ایران می باشند. گونه *Thymus kotschyanus* با پراکنش جغرافیایی در ایران، ترکیه، عراق و قفقاز از نظر کمیت و کیفیت اسانس به عنوان یکی از غنی ترین و مهمترین گونه ها به شمار می آید. خشک کردن یکی از قدیمی ترین روشهای نگهداری محصولات کشاورزی بعد از برداشت است. این فرآیند شامل حذف رطوبت تا حد رسیدن به یک آستانه ای خاص است تا بتوان محصول را برای مدت طولانی انبار کرد و فعالیتهای آنزیمی، میکروارگانیسمها و مخمرها را در آن متوقف نمود. در این تحقیق تاثیر ارتفاع از سطح دریا بر عملکرد اسانس و ترکیبات اسانس گیاه دارویی آویشن و نیز تاثیر روشهای مختلف خشک کردن بر کیفیت ماده موثره گیاه دارویی آویشن مورد بررسی قرار گرفت. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در سال زراعی ۹۶ انجام شد. فاکتور اول روش های مختلف خشک کردن در سه سطح شامل سایه، آفتاب، آون و فاکتور دوم ارتفاع از سطح دریا در سه سطح ۱۵۰ متر (دانشگاه)، ۱۵۰۰ متر (هفت تن)، ۲۵۰۰ متر (لاسم) متر بود. طبق نتایج این آزمایش، بیشترین مقدار اسانس و ترکیبات آن در تیمار های منطقه لاسم (۱.۵۲ میلی گرم) بدست آمد و با افزایش ارتفاع از سطح دریا اسانس و ترکیبات آن بهبود بیشتری پیدا کردند. همچنین با روش خشک کردن در سایه نتایج بهتری در مورد ترکیبات اسانس (۱.۶۱ میلی گرم) بدست آمد. نتایج نشان داد که بیشترین میزان تیمول در تیمار مربوط به منطقه لاسم (۲۱.۰۹ میلی گرم) و شیبه خشک کردن در سایه (۲۳.۸۵ میلی گرم) و بیشترین میزان وزن خشک گیاه در منطقه لاسم (۳۷۰.۵۶ گرم) و خشک کردن با آفتاب (۳۰۵.۵۶ گرم) بدست آمد. همچنین از نظر میزان کاربوفیلین اکساید، تفاوت معنی داری بین تیمارهای سه منطقه مشاهده نگردید و بیشترین میزان آن با روش خشک کردن در سایه (۳۰.۰۸ میلی گرم) بدست آمد. به علاوه اثر متقابل بین تیمار کشت و روش خشک کردن در مورد میزان تیمول و کاربوفیلین اکساید معنی دار نگردید. همچنین در مورد وزن تر، اثر متقابل بین تیمار منطقه لاسم و روش خشک کردن سایه و تیمار منطقه لاسم و روش خشک کردن با آون معنی دار نگردید.

کلمات کلیدی:

آویشن کوهی، خشک کردن، ارتفاع از سطح دریا، کمیت، کیفیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581952>

